

Nr 158.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för svenska lärarinnornas pensionsförening till statsbidrag för viss personal; given Stockholms slott den 26 februari 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet:

Jag anhåller härmed att få underställa Kungl. Maj:t fråga om rätt för svenska lärarinnornas pensionsförening till statsbidrag för kvinnlig lärarpersonal vid förberedande klasser i enskilda läroanstalter.

Bestämmelser angående pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter äro meddelade i kungörelse den 23 december

1910 (nr 145). Enligt de i denna kungörelse intagna »Bestämmelser för tilldelande av bidrag ur förslagsanslaget: bidrag till pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter» utgår statsbidrag från åsyftade, under riksstatens elfte huvudtitel uppförda anslag, förutom för delägare i den samtidigt nyinrättade statliga pensionsinrättningen, benämnd lärarinnornas pensionsanstalt, även för delägare i följande enskilda pensionsinrättningar, nämligen svenska lärarinnornas pensionsförening och pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom.

Den av lärarinnornas pensionsanstalt omhänderhavda pensioneringen är obligatorisk och omfattar följande kvinnliga lärarpersonal vid läroanstalter, som åtnjuta statsunderstöd från det under riksstatens åttonde huvudtitel uppförda reservationsanslaget till privatläroverk, nämligen vid sagda läroanstalter anställd föreståndarinna, ämneslärarinna med full tjänstgöring ävensom annan lärarinna, som i klasserna över de förberedande i en eller flera av ifrågavarande läroanstalter meddelar undervisning antingen sammanlagt minst 4 veckotimmar i gymnastik eller sammanlagt minst 6 veckotimmar i ett eller flera av ämnena välskrivning, teckning, musik, huslig ekonomi, kvinnligt handarbete, träslöjd och andra liknande slöjdarter eller sammanlagt minst 10 veckotimmar, oberoende av de ämnen, i vilka undervisningen meddelas.

Beträffande statsbidrag åt svenska lärarinnornas pensionsförening och pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom innehåller 1910 års kungörelse föreskrifter i § 2 och § 3 mom. 1 av förenämnda bestämmelser för tilldelande av statsbidrag till pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter. Förstnämnda paragraf är av följande lydelse:

»För lärarinna, som icke är delägare i eller åtnjuter pension från Lärarinnornas pensionsanstalt, skall, under villkor att av henne eller för henne under nästföregående år till Svenska lärarinnornas pensionsförening inbetalts minst 60 kronor och att hon under samma tid vid statsunderstödd enskild läroanstalt haft minst 20 timmars tjänstgöring, statsbidrag utgå till pensionsföreningen med 60 kronor.»

De i § 3 mom. 1 intagna stadgandena utgöras av övergångsbestämmelser, så lydande:

»Äger Pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom eller Svenska lärarinnornas pensionsförening vid den tidpunkt, då dessa bestämmelser träda i kraft, rätt till statsbidrag för delägare, må sådant statsbidrag fortfarande utgå för delägaren enligt hittills gällande bestämmelser, dock i fråga om föreståndarinna eller lärarinna, som avses i § 1 mom. 2, endast under förutsättning att mellan henne och pensionsanstalten är eller senast före den 1 januari 1913 varder avtalat, dels att hon må kvarstå som delägare till 60 års ålder, dels att pen-

sion må av henne tillträdas först sedan hon avgått från sådan anställning, som enligt nyssnämnda bestämmelse medför skyldighet att vara delägare i Lärarinnornas pensionsanstalt.»

De rörande pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid statsunderstödda enskilda läroanstalter sålunda meddelade bestämmelserna tillkommo under medverkan av riksdagen (R. skr. nr 10: 1910, punkt 13). Till det vid Kungl. Maj:ts proposition i ämnet fogade statsrådsprotokollet anförde föredragande departementschefen, bland annat, följande:

Om rätt till statsbidrag inskränktes till att avse allenast föreståndarinnor, ämneslärarinnor med full tjänstgöring och andra lärarinnor med minst 10 veckotimmars undervisning i klasserna över de förberedande, bleve stora grupper berövade en förmån, som redan tillkomme dem. Av dessa lärarinnegrupper utgjordes den viktigaste av lärarinnor i de förberedande klasserna vid statsunderstödda enskilda läroanstalter. Departementschefen ansåge, att denna grupp av lärarinnor borde bibehållas vid sin rätt till statsbidrag till sin pensionering, dock endast under förutsättning, att de hade minst 20 veckotimmars undervisning, huvudsakligen eller uteslutande i nämnda klasser.

Då någon lönereglering icke fastställts för dessa lärarinnor, kunde pensioneringen icke göras obligatorisk för dem. Då departementschefen ansåge, att den av honom föreslagna nya pensionsanstalten, lärarinnornas pensionsanstalt, endast borde ombesörja den obligatoriska pensioneringen, syntes det honom lämpligt, att svenska lärarinnornas pensionsförening finge övertaga nu nämnda lärarinnors pensionering. Departementschefen hölle därför före, att statsbidrag borde såsom dittills utgå med 60 kronor årligen till svenska lärarinnornas pensionsförening för delägare, för vilken under nästföregående år insatts minst 60 kronor och som under samma år haft minst 20 veckotimmars tjänstgöring huvudsakligen eller uteslutande i de förberedande klasserna vid statsunderstödd enskild läroanstalt och icke vore delägare i lärarinnornas pensionsanstalt.

I likhet med överstyrelsen för rikets allmänna läroverk funne departementschefen det lämpligt och billigt, att de lärarinnor, som, när de nya bestämmelserna trädde i kraft, redan vore delägare i svenska lärarinnornas pensionsförening eller pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom, bibehölles vid de rättigheter, de såsom sådana hade, och detta oberoende av om dessa lärarinnor enligt de nya bestämmelserna vore skyldiga eller ej att ingå i den nya pensionsanstalten.

Departementschefens nu återgivna uttalanden föranledde icke någon erinran från riksdagens sida.

Statsbidrag åt svenska lärarinnornas pensionsförening — liksom även åt pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom — har under senare år av Kungl. Maj:t pläгат bestämmas halvårsvis. Senast har Kungl. Maj:t genom beslut denna dag medgivit, att svenska lärarinnornas pensionsförening finge för tiden 1 januari—30 juni 1930 åtnjuta bidrag av 30 kronor för envar av 256 lärarinnor med tillhoppa 7,680 kronor, att utgå av förut omförmälda, å riksstatens elfte huvudtitel uppförda förslagsanslag till bidrag till pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid de statsunderstödda enskilda läroanstalterna. Vid

prövning av detta ärende uppkom frågan, i vad mån tjänstgöring i de förberedande klasserna under år 1929 eller således efter ikraftträdandet av den nya skolreformen kunde anses fullgjord vid statsunderstödd läroanstalt och på grund därav under i övrigt gällande förutsättningar berättiga till statsbidrag. I enlighet med förslag av skolöverstyrelsen fann Kungl. Maj:t därvid, att 34 av de i pensionsföreningens framställning avsedda lärarinnorna fullgjort tjänstgöring i sådana klasser, att pensionsföreningen för dem icke vore berättigad till statsbidrag.

Skolöverstyrelsens nyssnämnda förslag innefattas i styrelsens den 11 november 1930 i ärendet avgivna utlåtande, däri styrelsen anfört i huvudsak följande:

Av vad förekommit vid riksdagens behandling av ärendet framginge oförtydligt, att stadgandet i § 2 av de bestämmelser, som i 1910 års kungörelse meddelats i fråga om statsbidrag till pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter, tillkommit i det uttryckliga syftet att tillgodose de lärarinnors behov av ordnade pensionsförhållanden, som huvudsakligen eller uteslutande hade sin tjänstgöring förlagd till de förberedande klasser, som varit förenade med de flesta statsunderstödda enskilda läroanstalter. Visserligen vore dessa klasser icke omnämnda i omförmälda författningsrum, men endast om lärarinnor av nyssnämnda slag gällde, att de, såsom berörda stadgande förutsatte, hade minst 20 veckotimmars tjänstgöring vid statsunderstödd läroanstalt och dock icke vore delägare i eller åtnjöte pension från lärarinnornas pensionsanstalt. Den avfattning, som stadgandet fått, tjänade emellertid sitt syfte endast under den förutsättningen, att de förberedande klasserna verkligen vore att betrakta som delar av den statsunderstödda enskilda läroanstalt, med vilken de i varje särskilt fall vore förenade. I detta avseende hade intet tvivel rätt vid den tid, då bestämmelsen fick sin avfattning, och hade överhuvudtaget icke rätt något tvivel, innan den omorganisation av det högre skolväsendet, varom 1927 års riksdag fattat beslut, tagit sin början. Numera kunde däremot sådant tvivel uppstå.

Genom kungörelserna den 22 juni 1928 (nr 233) och den 20 juni 1930 (nr 278) om ändring i vissa delar av kungörelsen den 29 oktober 1909 (nr 154) angående avlöning av lärarinnorna vid statsunderstödda enskilda läroanstalter samt angående statsunderstöd åt dessa läroanstalter m. m. hade nämligen föreskrivits, att lärarinna vid läroanstalt av ifrågavarande slag skulle hava sin tjänstgöring helt förlagd till högre skolstadium än det, som motsvarade folkskolans fjärde klass, eller ock till läsavdelning av med skolan förbundet lärarinneseminarium, samt meddelats vissa övergångsbestämmelser, i vilka bland annat medgäves, att lärarinna dels kunde under i kungörelserna närmare angivna läsår hava sin tjänstgöring helt eller delvis förlagd även till den klass, som motsvarat folkskolans fjärde klass, dels ock kunde under vissa närmare angivna förutsättningar hava viss del av sin tjänstgöring förlagd under läsåret 1928—1929 till de klasser, som motsvarade folkskolans andra och tredje klasser, samt under läsåret 1929—1930 till den klass, som motsvarade folkskolans tredje klass. Dessa bestämmelser innebure tydligen, att ifrågavarande förberedande klasser — och dessutom den första av skolans övriga klasser — med början höstterminen 1928 successivt avskildes från de statsunderstödda enskilda läroanstalter, med vilka de i varje särskilt fall varit förenade, och, i den mån de överhuvudtaget fortsatte sin verksamhet, sedan de avskilts från läro-

anstalten, för framtiden betraktades såsom särskilda fristående läroanstalter. Därav syntes då följa, att från och med det läsår, med vilket den nämnda förändringen inträdde i fråga om varje särskild klass, tjänstgöring i denna klass icke längre kunde anses fullgjord vid statsunderstödd läroanstalt, samt att vederbörande lärarinnor för att kunna anses hava fullgjort de villkor, som stadgats för statsbidrag, måste hava haft minst 20 veckotimmar av sin tjänstgöring förlagd under läsåret 1928—1929 till lägst det stadium av vederbörande läroanstalter, som motsvarade folkskolans andra klass, och under läsåret 1929—1930 till lägst det stadium av vederbörande läroanstalter, som motsvarade folkskolans tredje klass. Härvid vore emellertid att märka, att vid vissa av nu ifrågavarande läroanstalter under de senare åren på sidan av förenämnda tre förberedande klasser upprättats en för gossar avsedd fjärde förberedande klass, och att, då det vid sagda läroanstalter tidigare icke funnits sådana fjärde förberedande klasser och läroanstalterna icke för dem åtnjöte statsunderstöd, tjänstgöring, som vore dit förlagd, under inga omständigheter syntes kunna inräknas i den tjänstgöring i läroanstalternas förberedande klasser, varom nu vore fråga.

För närvarande utginge statsbidrag med visst belopp för kalenderår för lärarinna, som under året före det, för vilket statsbidrag söktes, uppfyllt de för statsbidrag föreskrivna villkor. Det för förra halvåret 1930 sökta statsbidraget skulle således utgå till lärarinnor, som under år 1929 uppfyllt sagda villkor. Emellertid skedde, såsom nyss nämnts, ifrågavarande avskiljande av de förberedande klasserna från vederbörande statsunderstödda enskilda läroanstalter icke från och med början av varje särskilt kalenderår utan från och med början av det i fråga om varje klass föreskrivna läsår, och fördelningen av vederbörande lärarinnors tjänstgöring i de särskilda klasserna bestämdes likaledes icke för kalenderår utan för läsår. Med anledning härav kunde det förhållandet inträffa, att en lärarinna, som till exempel under vårterminen 1929 haft sin tjänstgöring förlagd med minst 20 veckotimmar i vederbörande läroanstalts då statsunderstödda klasser, under höstterminen samma år icke haft sin tjänstgöring förlagd till läroanstaltens under sistnämnda termin statsunderstödda del eller tvärtom. Tvekan kunde då uppstå, huruvida en lärarinna, som haft sin tjänstgöring så förlagd, skulle kunna anses hava under ifrågavarande år vid statsunderstödd enskild läroanstalt haft minst 20 timmars tjänstgöring. Nämnda bestämmelse hade emellertid dittills tolkats så, att även lärarinna, som under endast en av de terminer, vilka infallit under närmast föregående kalenderår, innehaft anställning vid statsunderstödd enskild läroanstalt, ansetts hava uppfyllt föreskrivna villkor, därest hennes tjänstgöring under sagda termin omfattat minst 20 veckotimmars undervisning och av eller för henne under året inbetalats minst 60 kronor till pensionsanstalten. Under sådant förhållande funne överstyrelsen skäl icke föreligga att nu frångå den sålunda dittills följda praxis.

I enlighet med sin sålunda intagna ståndpunkt hade överstyrelsen från svenska lärarinnornas pensionsförening infordrat uppgift angående förläggningen av de ifrågavarande lärarinnornas tjänstgöring under vår- och höstterminen 1929. Av nämnda uppgift framginge, att av de 82 lärarinnor, för vilka statsbidrag söktes enligt förenämnda § 2 i 1910 års kungörelse, 26 under både vår- och höstterminerna 1929 fullgjort minst 20 veckotimmars tjänstgöring i vederbörande läroanstalters under vardera termi-

nen statsunderstödda del, 22 under vårterminen men icke under höstterminen 1929 fullgjort minst 20 veckotimmars tjänstgöring i vederbörande läroanstalters statsunderstödda klasser och 34 varken under vår- eller höstterminen 1929 haft erforderlig del av sin tjänstgöring förlagd till vederbörande läroanstalters under vardera terminen statsunderstödda klasser. Av dessa tre kategorier lärarinnor syntes — under förutsättning att överstyrelsens förut angivna tolkning av ifrågavarande bestämmelser finge anses vara riktig — endast i fråga om den sistnämnda kategorien gälla, att svenska lärarinnornas pensionsförening icke ägde rätt att för de till densamma hörande lärarinnor uppbära statsbidrag för år 1930, medan sådant bidrag syntes böra utgå för de två förstnämnda kategorierna lärarinnor.

På grund av vad sålunda anförts hemställde överstyrelsen att svenska lärarinnornas pensionsförening finge för tiden den 1 januari—30 juni 1930 åtnjuta statsbidrag av 30 kronor för envar av 256 lärarinnor med tillhoppa 7,680 kronor.

Statskontoret avgav den 30 januari 1931 infordrat utlåtande i ärendet och anförde därvid följande:

Statskontoret kunde icke finna, att bestämmelserna i de av skolöverstyrelsen åberopade kungörelserna den 22 juni 1928 (nr 233) och den 20 juni 1930 (nr 278) innebure, att de till de statsunderstödda enskilda läroanstalterna anknutna förberedande klasserna numera skulle anses vara avskilda från respektive läroanstalter och följaktligen betraktas såsom särskilda fristående skolor. Det syntes statskontoret av ifrågavarande bestämmelser tvärtom framgå, att det vid deras antagande blivit förutsatt, att i statsunderstödd enskild läroanstalt skulle kunna meddelas undervisning jämväl i de förberedande klasserna. Något formellt hinder för beviljande av statsbidrag för samtliga nu ifrågavarande lärarinnors pensionering föreläge därför ej enligt statskontorets mening.

Då emellertid statsbidrag numera ej utginge till avlönande av lärarinnor i de förberedande klasserna, syntes det vara anledning taga under övervägande, huruvida staten borde bidraga till deras pensionering. Det syntes därvid böra erinras, att staten lämnade bidrag till pensionering av olika kategorier delägare i statens pensionsanstalt, till vilkas avlöning statsbidrag ej utginge. Vidare hade riksdagen medgivit, att staten alljämt skulle bidraga till pensioneringen av de lärarinnor, vilka varit anställda vid högre flickskolor men på grund av den nya skolreformens genomförande mistat sina anställningar, och i avgivet förslag till kungörelse i ämnet hade skolöverstyrelsen förordat, att statens bidrag till flertalet dylika lärarinnors pensionsavgifter skulle utgå med dubbelt så stort belopp, som lämnats, innan de mistat sina anställningar.

Även om man icke skulle anse, att samtliga de lärarinnor, vilka meddela undervisning endast i de förberedande klasserna, borde komma i åtnjutande av statsbidrag för sin pensionering, syntes billigheten kräva, att staten bidroge till pensioneringen av de lärarinnor, för vilkas pensionering statsbidrag dittills utgått och vilka givetvis haft anledning antaga, att så även i fortsättningen skulle ske. Statskontoret ville i sådant avseende erinra, att, då vid 1910 års lagstiftning rörande lärarinnornas pensionsförhållanden såsom villkor för erhållande av bidrag till pensionsavgift stadgats, att lärarinna skulle vid statsunderstödd enskild läroanstalt hava minst 20 veckotimmars tjänstgöring, det genom en övergångsbe-

stämmelse ordnats så, att de lärarinnor, vilka förut åtnjutit statsbidrag, bibehöllos vid rätten därtill, oaktat de ej tjänstgjorde vid statsunderstödd skola och där fullgjorde stadgad minimitjänstgöring. Då under nu givna förhållanden formellt sett intet hinder mötte att utan riksdagens hörande lämna statsbidrag för pensionering av de lärarinnor, vilka tidigare åtnjutit sådant bidrag, samt det torde få anses såsom en ganska självklar sak, att dylikt bidrag alltjämt borde tillkomma dem, syntes det ej vara erforderligt att beträffande dem inhämta riksdagens medgivande. Enligt under hand från lärarinnornas pensionsförening inhämtade upplysningar hade av de 34 lärarinnor, vilka varken under vår- eller höstterminen 1929 haft 20 veckotimmars tjänstgöring i vederbörande läroanstalters statsunderstödda klasser, ett antal av 6 vunnit inträde i svenska lärarinnornas pensionsförening efter den 1 juli 1928. Därest dessa 6 lärarinnor undantogs, återstode 284 lärarinnor, för vilka skulle utgå statsbidrag å tillhoppa 8,520 kronor.

Såsom torde framgå av skolöverstyrelsens förut återgivna utlåtande över den av svenska lärarinnornas pensionsförening gjorda framställningen om statsbidrag för första halvåret 1930, hava i samband med den senaste skolreformen meddelats bestämmelser angående avlöning av lärarinnorna vid statsunderstödda enskilda läroanstalter samt angående statsunderstöd åt dessa läroanstalter, enligt vilka bestämmelser tjänstgöring i förberedande klasser icke till någon del får inräknas i den tjänstgöring, som erfordras för rätt till statsbidrag till lärarinnas avlöning. Dessa bestämmelser innebära ändring i vad i sådant hänseende tidigare gällt. Sålunda ägde enligt den ursprungliga lydelsen av kungörelsen den 29 oktober 1909 (nr 154) ämneslärarinna med full tjänstgöring fullgöra intill en tredjedel därav i de förberedande klasserna med bibehållen rätt för vederbörande läroanstalt till statsbidrag till hennes avlöning. Från och med den 1 juli 1925 vidtogs den ändringen härutinnan, att den för rätt till statsbidrag erforderliga tjänstgöringen endast efter skolöverstyrelsens beprövande kunde fullgöras i de förberedande klasserna eller i övningsämnen, därvid tillika föreskrevs, att för samtliga ämneslärarinnor vid vederbörande skola sistnämnda tjänstgöring icke finge till omfattningen motsvara mer än en niondel av deras sammanlagda tjänstgöring vid skolan.

Även om det icke kan sägas, att de förberedande klasserna, såsom skolöverstyrelsen gjort gällande, med hänsyn till de i nyss angivna hänseende meddelade nya bestämmelserna för framtiden måste betraktas såsom särskilda fristående läroanstalter, har dock åt nämnda klasser i samband med den nya skolreformen givits en sådan förändrad ställning, att det synts mig bäst förenligt med innebörden av de åsyftade ändringarna, att tjänstgöring i de förberedande klasserna, allt efter som de nya bestämmelserna i fråga om statsbidrag till lärarinnas avlöning å dem vinna tillämpning, icke godtages såsom sådan tjänstgöring »vid statsunderstödd enskild läroanstalt», som enligt kungörelsen den 23 december 1910 (nr 145) utgör villkor för statsbidrag åt svenska lärarinnornas pensionsförening. Kungl. Maj:ts förut denna dag meddelade beslut i fråga

*Departementets-
chefen.*

om statsbidrag till pensionsföreningen för första halvåret 1930 är, såsom framgår av det föregående, meddelat i enlighet med denna, även av skolöverstyrelsen i huvudsak omfattade ståndpunkt. Detta ståndpunktstagande — vilket innebär, att pensionsföreningens rätt till statsbidrag successivt upphör under loppet av de närmaste åren för alla andra delägare än sådana, för vilka pensionsföreningen ägde rätt till statsbidrag redan vid den tidpunkt, då 1910 års bestämmelser angående statsbidrag åt föreningen trädde i kraft — har emellertid synt mig böra modifieras genom meddelande av övergångsbestämmelser av huvudsaklig innebörd, att, såsom även statskontoret tillstyrkt, pensionsföreningen bibehålles vid rätt till statsbidrag under hittills gällande villkor för lärarinnor, vilka vid ikraftträdandet av den nya skolorganisationen varit delägare i föreningen. Dessa bestämmelser skulle sålunda komma att utgöra en motsvarighet till nyssnämnda i samband med 1910 års lagstiftning givna övergångsbestämmelser.

På sätt förut nämnts har 1910 års kungörelse angående pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter tillkommit under riksdagens medverkan. Med hänsyn härtill torde jämväl de nu ifrågasatta övergångsbestämmelserna böra föreläggas riksdagen.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att svenska lärarinnornas pensionsförening må, därest föreningen jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 23 december 1910 (nr 145) angående pensionering av den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter åtnjuta statsbidrag för delägare i anledning av dennas tjänstgöring före den 1 juli 1928, fortfarande utbekomma dylikt statsbidrag för delägaren, så länge denna innehar anställning, som tidigare medfört rätt till sådant statsbidrag, och under förutsättning att för statsbidrags åtnjutande föreskrivna villkor i övrigt äro vederbörligen uppfyllda.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Erik H:son Malm.